

Молодий комунар

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 4 жовтня 1986 року

№ 119 (3782).

Ціна 2 коп.

Негода — не перешкода

М. ДОРОЩУК, водій колгоспу «Путь Ильича» Знам'янського району:

Від — велика справа. А, наприклад, як-то кажуть, уже розміняв друге п'ятиріччя своєї трудової діяльності. Та моїм наставником був і лишається справжній майстер своєї справи — комуніст Іван Іванович Хирса. Намагаюся наслідувати його. Досконало вивчив закріплену за мною автомашину ГАЗ-53Б. Завжди знаю, якій допомогти вона потребує, вчасно проводжу профілактичні роботи. Тому ніколи не підводить мене прудкий слухняний «газик», допомагає не лише виконувати, а й перевиконувати взяті зобов'язання.

Особливо радує трудова перемога на жнивах-86. Соціалістичні зобов'язання по перевезенню зерна перевиконані. Отже, і я вніс частку своїх старань і праці в прискорення збирання хліба, попередження протухання комбайнів.

Наближається свято Великого Жовтня. Вагомими трудовими дарунками прагнуть відзначити його радянські люди. Автотранспортники нашого колгоспу працюють під девізом: «Річний план — знаменний даті!». І треба ска-

зати, успішно виконують свої зобов'язання.

Нині я вже виконав річний план перевезень народногосподарських вантажів на 97,8 процента. А це означає, що зобов'язання на рік буде значно перевиконано.

Є у мене задум: виконати до Дня відкриття XX з'їзду ВЛКСМ півтори річних норми. Завдання нелегке. Адже припадає досить несприятливий період перевезень — пізня осінь, зима, рання весна. Тобто — негода, бездоріжжя, снігові замети. Але, зв'язавши все зі своїм товаришем теж комсомольцем, Леонідом Ополовним: півтори норми виконаємо. Леонід, до речі, працює на автомобілі ГАЗ-52. Нашим машинам знайдеться робота в будь-яку пору року. А до труднощів не звикати.

Що візьмемо в дорогу?

Юрій КРАЙВАНЕЦЬ, секретар комітету комсомолу Знам'янського вагонного депо:

Комсомольці і молоді Знам'янського вагонного депо на почесній вахті погідній зустрічі комсомольського форуму вносять відчутний трудовий вклад у виконання планових завдань і соцзобов'язань стартового року п'ятиріччя. Кожен співчасник розуміє: щоб не залишитися у вчорашньому дні, потрібно докорінно змінити своє ставлення до праці. Кожен так само глибоко усвідомлює значимість своєї праці.

Серед комсомольців-вагонників можу назвати

десятки імен тих, котрі почали перебудову із себе. Добрі слова кажуть про Людмила Корнієнко. Комсомолка обізнана зі своєю справою, уважна. Багато хороших може сказати і на адресу Раїси Михайлової — техніки колісно-роликкового цеху. Цей виробничий підрозділ, зокрема, його роликкове відділення, зобов'язалися XII п'ятиріччю виконати за чотири роки і шість місяців, а план двох років — до 70-річчя Великого Жовтня. У цьому ж цеху дефектоскопістом комсомолка Людмила Чистякова. Це висококласний майстер. Обрана, до того ж, профгрупоргом. Роману Семеніну доручено посаду майстра складального цеху — молодість тут не перешкода. Завжди можна поставити за приклад комуністичного ставлення до праці і молодих робітників зварників Василя Шадея та Олександра Алашова.

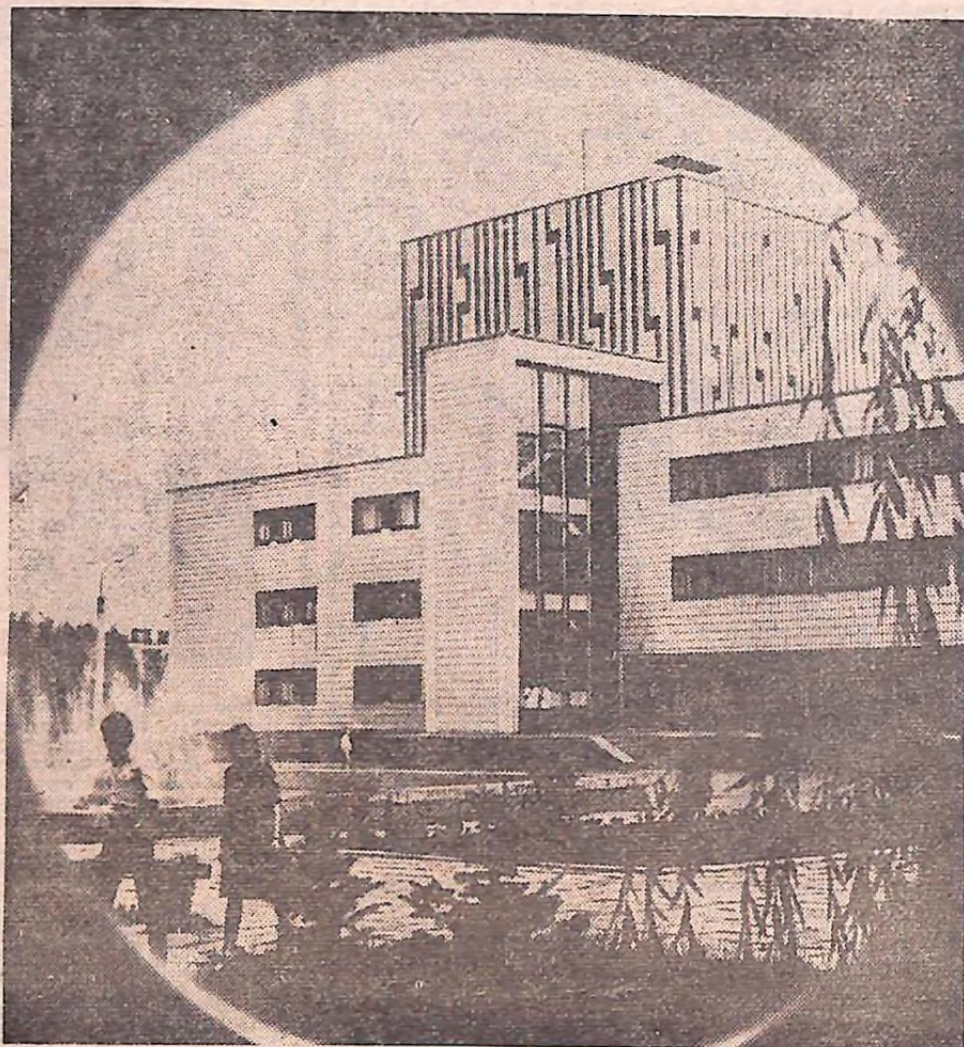
Нині впроваджуємо другу чергу економічного експерименту Білоруської залізниці. Перша вже дала свої позитивні наслідки. Було вивільнено майже 180 робітників, продуктивність праці зросла за вісім місяців на одинадцять процентів, простій вагонів у депо в середньому зменшено на 3,8 години проти плану. Зростає продуктивність праці добилися і за рахунок впровадження нової техніки, прогресивних технологій. Ось у колісно-роликковому цеху встановили ми потужний верстат, у складальному обладнується поточкова лінія для ремонту візків вагонів.

Але на ремонті вагонів залишається ще багато важкої фізичної праці. Скажімо, такий процес, як установка люків, майже не механізовано; вручну врівнюють боковини вагонів та інше. Проблеми будемо вирішувати.

ЗАПРОШУЄМО НА СВЯТО «МК»!

5 жовтня в місті Знам'янці відбудеться свято газети «Молодий комунар», присвячене Дню Конституції СРСР і XX з'їзду ВЛКСМ.

На знімку: Знам'янка. Палац культури залізничників. Тут буде проходити свято газети «Молодий комунар».

Фото В. ГРИБА.

З'являться нові друзі

З рекламних оголошень, розклеєних по місту, дізналися: завтра в Знам'янці провадитиметься свято газети «Молодий комунар». Вважаю, що такі зустрічі дуже корисні. Добре, що не тільки читачі йдуть до газети, а й навпаки — газета до читача. Цікаво буде зустрітися

із авторами матеріалів, які особливо сподобались, почути з перших уст розповідь про те, як цей матеріал готувався. Не виключено, що висловлюватимуться на зустрічі і критичні зауваження на адресу редакції. Це допоможе журналістам краще будувати свою роботу.

Така відверта, щира розмова є не чим іншим, як виявом нашої демократії. На свято прийдуть учні нашого училища: для них це буде надзвичайно цікаво. Гадаю, і передплатуватимуть вони газету активніше, адже тепер у них з'являться в редакції «Молодого комунара» друзі.

Т. ЯНКО, секретар комітету комсомолу СПТУ № 12.

Зустріч у пам'яті Чекаємо наступного року

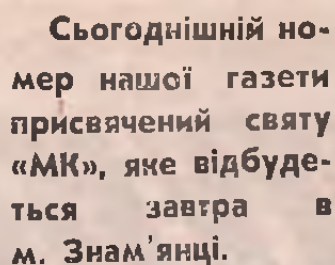
Пригадую той теплий суботній день у жовтні позаминулого року. В Олександрії молоді шахтарі й заводчани, школярі і студенти чекали його з нетерпінням. І свято газети відбулося. Запам'яталося воно відвертою розмовою про молодіжні проблеми, про завтрашній день обласної молодіжки — про це йшлося на прес-конференції з журналістами «МК». У пам'яті — чудовий усний випуск газети, на якому читачі «МК» зустрілися віч-на-віч з героями газетних публікацій, молодими гвардійцями п'ятиріччя. К. ПОВЕЛЬКО, слухач Вищої партійної школи при ЦК Компартії України

Наш район найвіддаленіший від обласного центру. Та, не зважаючи на це, минулими роками журналісти газети навідувались зі своїми усними програмами частіше: усний випуск газети кілька років поспіль збирав переповнені зали. Цього року свято газети проходило саме у Знам'янці. Нам залишається лише позаздрити. Як я зрозуміла, свято «Молодого комунара» проводиться раз на рік. Сподіваємось, що в наступному 1987-му, місцем проведення свята стане наше місто. Гайворонщина Тож паскало прощом! Н. МІЧУК, перший секретар Гайворонського райкому комсомолу

У лютому цього року наша газета вже знайомила читачів із молодими виробничниками Знам'янської енергодільниці Одеської залізниці, розповідаючи про молодого електромеханіка Сергія Білогора. Тоді він і його колеги — члени бригади телеуправління ремонтно-ревізійного цеху цієї дільниці на чолі зі старшим електромеханіком комуністом В. М. Давидовим — лише придіялися до «ЛІСНИ» — системи централізованого контролю за апаратурою електропостачання другого покоління, вивчали шляхи впровадження її на електрифікованій дільниці Знам'янка — Долиніська. Сьогодні ж передові виробничники можуть похвалитися хорошою роботою у вже нових умовах: система діє! Дякуватимуть за безвідмовну роботу приладів і диспетчери, і всі інші служби, зв'язані з механіками однією справою.

На знімку: (зліва направо) контроль триває, електромеханік С. БІЛОГОРА, старший електромеханік В. М. ДАВИДОВ, секретар парторганізації А. І. КОСТЮК, електромеханік Н. ЄМКО задоволені.

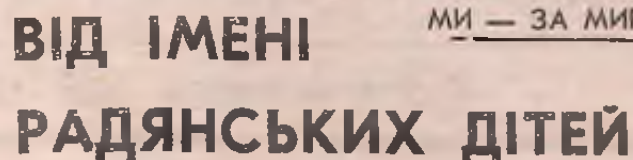
МІЩНИЙ РОБІТНИЧИЙ ХАРАКТЕР

Знайомство, яке відбулося у нас в період підготовки до цієї зустрічі, підказало в Петрові сильну, вольову натуру, міцний робітничий характер, високу почуття обов'язку. Зрештою, такої ж думки про свого колегу й самі локомотивники. Секретар комітету комсомолу локомотивного депо Сергій Федоров порівняно недавно на цій посаді, але й його оцінка далеко від пишних надуманих фраз. «Людина, котра любить і знає конкретну роботу», — так сказали про члена КПРС і в парткомі локомотивного депо. Ми не просили наводити цифр для виміру ефективності його роботи й рис характеру — досить було дізнатися, що немає, либонь, помічника машиніста в депо, хто б не хотів піти з Білоусом у рейс. Чим не оцінка! У цих словах усе: ділові якості виробничника, його людські риси характеру: слозом, те, що робить з людей майстрів.

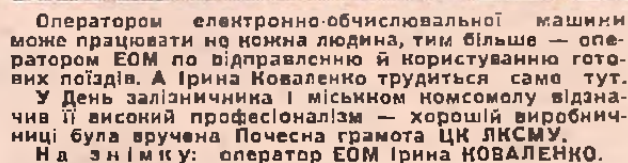

ПОГОВОРИМО «НАЧИСТОТУ»

одінок написаному нам дуже важко було б робити газету. Зустрічаємось з вами, як правило, не заради компліментів. Це, зрештою, довело і остання зустріч журналістів «МК» з комсомольським активом міста

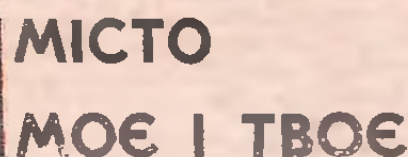
на виробництво... Пане Рейгане! Народи всіх країн повинні жити в мирі, взаєморозумінні, бо тільки за умов міцного миру можна говорити про майбутнє планети. Це я вам кажу від імені радянських дітей», — ці рядки, пристрасні і щирі — взяті із твору учня. Знаю якесь українське ЦШ № 2. «Що я сказав би президенту Рейгану?», Пев-

Після закінчення Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Світлана ЗАБОЛІТНА прийняла працювати в Знам'янську середню школу № 2. Вона викладає українську мову та літературу в 4—8 класах. Світлана — молодий спеціаліст.

ЦИФРИ І ФАКТИ

● За останні три місяці «Молодий комунар» опублікував більше 20 кореспонденцій, репортажів, парисів, заміток про ударні справи, дозволяя, комсомольське життя молоді Знамянського району.

Ми, молоді працівники сирзаводу, вважаємо, що будівництво міста завтрашнього дня проходитиме планоно, централізовано, але обов'язково за участю

Частково я вже відповіла на це запитання. Вирішення найгостріших проблем — це тільки перший крок. А в перспективі мені уявляється більше. Приміром, хочеться, щоб центр нашого міста наразі оформився цілком в архітектурному плані, щоб був винесений, красивим, просторим. Щоб наразі було здійснено будівництво нового приміщення середньої школи № 2, у якій навчається моя донька — шестикласниця. Щоб

Т. КІМЕРІНА,
майстер цеху до-
зрівання сирів Зна-
м'янського сирза-
воду, секретар ком-
сомольської орга-
нізації підприєм-
ства.

Та не тільки
муть учасниками
жуть і учасники
неї ті, **Е**то більш
тому проливали
стоїлих боях з
шизмом. Завтра
ши парадний ко
стільки бойових
взявши за руку
ку, прийдуть і
майдан Знам'я
няти листівочку
голосую за мир
спеціальну скри
й допоможуть
нятку вивести: а

ЗУСТРІНЕМОСЬ

ТУТ

Здається, що ця елегантна видовжена споруда з гігантським кубом перпендикулярно перекреслює головну магістраль Знам'янки. Але підходиш ближче і бачиш — центральна вулиця розділюється за кількості метрів перед фасадом Палацу культури залізничників, утворюючи площу. Саме тут і в Палаці культури відбувається свято газети «Молодий комунар».

Палац культури залізничників став центром культурного жит-

тя Знам'янки. Тут працюють хор, танцювальні гуртки, ВІА, агітбригада, демонструються фільми, відбуваються святкові заходи. Але за суттю своєю цей заклад цілком можна назвати клубом (у розумінні місця, де збираються об'єднані спільними інтересами люди). Так, сюди із задоволенням ходять шахісти, кіноматори, любителі сучасної музики... А в неділю, гадаємо, сюди теж придуть люди, об'єднані спільним інтересом — побільше дізнатися про обласну газету, плани редакції, поговорити з постійними її працівниками, громадськими активістами, цікавими людьми — друзями газети.

ДОРΟΣЛІСТЬ—ЦЕ...

ЯЛЮБЛЮ своє місто... Чому веду мову про це саме зараз? Найперше через те, що нинішній навчальний рік — останній у моїй шкільній біографії. Незабаром я одержу паспорт, ще через 8 місяців — атестат. Переді мною відкриються шляхи у світ дорослості. Та мені не доведеться думати, який з них обрати. Бо вибір свій я вже зробила.

НИНІШНЬОГО літа, коли я разом з А. Хоменко із паралельного класу прийшла на практику в магазин «1001 дрібниця», то ще не була впевнена у своєму життєвому виборі. Тепер знаю: дбати про корисний настрій покупців, про їхні буденні потреби — це велика відповідальність.

Отже, скоро я стану дорослою. Але мені хотілося б, щоб мою зрілість засвідчило не одне лише вручення паспорта, але й мої знання й діла. Через те продовжую вивчати обрану професію в навчально-виробничому комбінаті. Через те ста-

раюся брати активну участь у житті класу.

А клас у нас дружний. Разом на концерти ходимо, зустрічі з цікавими людьми, вечори відпочинку організовуємо. І мені, як відповідальній за культмасовий сектор (це мое комсомольське доручення) школи не доводиться припрошувати однокласників до участі в тій чи іншій справі. Мені здається, що в цьому теж проявляється їхня громадянська зрілість. Бо громадянин Країни Рад не може бути людиною байдужою, нееклектизмом.

Звичайно, ми ще далеко не все знаємо. Звичайно, нам трішки бо-

язко ставати дорослими, жаль розлучатися після школи. Але в одному я певна: там, у дорослому житті, мої однокласники не перекладатимуть відповідальності за ту чи іншу справу на когось, а першими братимуться за неї. У цьому їм допоможуть і ті цікаві виховні години, які проводять з нами класний керівник Л. Я. Борисенко. Вона не просто розповідає про цікаві нам професії, не просто навчає нас — вона говорить щоразу із нами, як з рівними, про життя, його складності й проблеми. І вчить нас не боятися їх, не відступати перед труднощами.

Отож, я певна, що одержувати паспорт, цей пропуск у дорослість, мої друзі й однокласники будуть уже підготовленими до свого громадянства не лише формально. І я знаю, що вони будуть гідними громадянами своєї країни.

В. СОФРОНОВА,
десятикласниця Знам'янської
СШ № 2.

«ПОКАЖІТЬ МЕНІ... КАЗКУ!»

«Горицвіт» — так називається молодіжний самодіяльний театр ляльок, створений при Богданівському сільському будинку культури Знам'янського району в 1977 році. Символічна цієї назви красномовна. Як горицвіт — одна з перших весняних квіток, так і театр є першим і поки що єдиним в області самодіяльним колективом цього виду мистецтва при закладах культури.

У 1935 році театру було присвоєно звання народний. Посвята відбулася на хуторі Надія в день відкриття осіннього театального свята «Вересневі самоцвіти».

Організатором і керівником колективу на громадських засадах став фотореспондент обласної газети «Кіровоградська правда» Василь Ксенюхонтович Новпак. Він разом зі своїм колишнім учителем з обласного Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна Олександром Андрійовичем Заболотним підготував ширму, декорації і ляльки до першої вистави «Микита-Кожум'яна» та «Змія-Горинич».

Першими акторами театру були учні Богданівської середньої школи № 1 імені В. І. Леніна. Але згодом у колектив прийшла і старша молодь села.

Спектакль-казка — найдоступніша форма пізнання дитини життя, важливий засіб їх виховання. Він дозволяє говорити з ними образною, дохідливою мовою про великі і складні проблеми.

Після прем'єри першого спектаклю «Микита-Кожум'яна», який «Горицвіт» показав богданівцям у травні 1978 року, його колектив поповнився новими учасниками. Тож тепер театр готує вистави не тільки для дітей, але й для дорослого глядача.

Сьогодні у репертуарі театру вистави «Петрушини теремон», «Хлопчик-Кибальчич», «Міцний горішок» (для дорослого глядача), а також «Микита-Кожум'яна» та «Змія-Горинич». Учасники студії молодого актора готують виставу Г. Ландау «Машенька і ведмідь», а доросла група розпочала роботу над «Івасиком-Телесиком».

З. ПШЕНИЧНА.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО УЧАСНИКІВ СВЯТА

Знам'янського Союзу М. Н. ЛИННИК:

Йшли

«Двиг не заради слави»

— НА УРОК МУЖНОСТІ —

Вісім сторіччя тому, коли Богданівський сільський будинок культури, Макарівська Знам'янська сільська рада створили експозицію про народних месників... Все це — неабиякий скарб. Численні спогади колишніх фронтовиків, архівні матеріали тепер використовуються на уроках мужності. На них приходять і ветерани. М. М. Добровольський, який редагував у роки окупації партизанську газету, розповідає школярам Дмитрівки про підпільну групу, яку очолював В. О. Ярощ. А М. Н. Линник згадає бої на території Білорусії, згадає той день, коли він, командир роти, замінив свого комбата і повів в атаку автоматників...

Михайло Никифорович Линник поспішає на урок мужності в школу, профтехучилище, де у військово-спортивний табір, він разом з юнаками під час військово-спортивної гри «Зірниця». Сімдесятилітній ветеран з неабия-

кою приязню (пишається ними, своїми вчуками) дивиться на хлопців і дівчат, котрі повернулися з походу «Шляхами слави батьків», на юнаків, котрі також мають виконати свій священний обов'язок перед Батьківщиною. І згадає свої молоді роки. Згадає, як був розвідником, кавалеристом, мінометником. Згадає Нурець і Острів — Мазовецьк. Згадає своїх бойових побратимів.

— Ми йшли на подвиг не заради слави, — мовить колишній фронтовик. — Ми й життя свого не шкодували, аби тільки перемогти ненавистного ворога. Бо ми боролися свою рідну землю, на яку зазіхнув чужинець. Ми стали солдатами, поклялися Вітчизні...

Завтра Герой Радянського Союзу М. Н. Линник і М. М. Добровольський стануть учасниками свята газети.

М. ВІНЦЕВИЙ.

— А НУ, ХЛОПЦІ, сідайте поближче і слухайте уважної! Тема теоретичного заняття — правила дорожнього руху...

Так почав того дня чергове заняття гуртка картингістів Знам'янської станції юних техніків Іван Кривенко. Хлопці — четвертокласники з міської СШ № 2 неохоче полишили машини й зібралися біля керівника. Почався урок, під час якого кожен намагався показати, що він знає по темі. Урок проходив гамірно, але цікаво. Всі одинадцять гуртківців активно сприяли тому.

КАРТИНГ—СПРАВА ДЛЯ МУЖЧИН

— Що треба для того, аби стати членом вашого гуртка?

— Найперше — дозвіл батьків. Потім, звісно, — лікарський дозвіл і бажання займатися цією досить складною справою. Приймасмо хлопчиків з 9-літнього віку. Ті, хто залишається в гуртку, як правило, відвідує його до 10-го класу...

Комсомолец Іван Кривенко перує гуртком картингістів четвертий рік. Зараз тут займається 68 хлопчиків з першої та другої середніх шкіл міста. А засновником гуртка був В. Н. Орлин, колишній льотчик. Він, до речі, й зараз часто провідує гуртківців. Радіє їхнім успіхам. Та поно й зрозуміло: з великим трудом роздобув він у 1976 році два карти для станції юних техніків. А нині в розпорядженні ентузіастів — шість машин, причому одну вони зробили своїми руками під керівництвом І. Кривенки. Ще одну машину монтує гуртківці зараз.

— Хороша матеріальна база, — вважає керівник гуртка, — це вже половина успіху. Адже завдання стоїть так: навчити хлопців обходитися з технікою. А захопленості в навчанні їм не позичати — картинг когось хочеш захопити, бо це спорт мужніх вмілих...

Цього року гуртківці картингістів Знам'янської станції юних техніків минуло 10 років. Позаду — не тільки навчання, але й участь у змаганнях, в тому числі й обласних, які проводяться щороку. Попереду — нові змагання й нові уроки.

(Наш кор.).

ВІКТОРИНА «МК»

«Який ти читач?»

Уважний. Байдужий. Прискіпливий. Доброзачинливий. Визначитись тобі тут допоможе наша вікторина.

Дорогий друже! Якщо ти передплатуєш нашу газету кілька років і читаєш її, то без проблем відповіси на кілька запитань. Отже...

1. Коли газета відзначила свій 45-річний ювілей?

2. Користується популярністю у читачів рубрика «Автограф для читачів «МК». Хто цього року давав автограф «Молодому комунару»?

3. Про кого з лауреатів республіканської комсомольської премії імені Островського розповідала газета цього року?

4. Як донедавна називалася сатирично-гумористична сторінка газети (тепер це «Ахіллесова п'ята»)?

5. Хто став переможцем «Футбольного марафону»-86, проведеного газетою?

6. «Чий земляк поротар Михайло?» — чи допомогла останній істинну кореспонденцію, надрукована в нашій газеті?

7. Шомісяця газета друкує підсумки соціалістичного змагання молодих доярок області. Хто його очолював за підсумками 8-ми місяців?

8. Який найрезультативніший матч провела «Зірка» у нинішньому сезоні?

9. Нещодавно в культурному житті міста трапилася важлива подія — відкриття меморіальної дошки. Кому і на честь якої події її відкрили?

Ключ до відповідей — у газеті, яку ви отримуєте тричі на тиждень і уважно читаете.

Затра, на святі газети ми зберемо відповіді і, проаналізувавши їх, опублікуємо в одному з наступних номерів «Молодого комунара». Переможець, яким має бути найуважніший читач газети, буде відзначено призом.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО УЧАСНИКІВ СВЯТА

Найсмійніше — завтра

Автори «Ахіллесової п'яти» уже двічі показувались на четвертій половині «Молодого комунара». А на люди — пі раз. Перша зустріч із сатириками й гумористами, пародистами й фейлетоністами — завтра у Знам'янці. На святі обласної молодіжної газети. Сьогодні ми представляємо кількох учасників свята. Завтра буде смійніше: приходьте — переконаєтесь!

ГОВОРІШІ! Попрошу тиші, Грозовий, не заважай-ші, попроси тиші! Та ж тишіше, товариші! Зараз нашіптуєте, не можете вам буде прочитана лекція. Я кажу: лекція! Лекція! Сиченко, я вам особисто не збираюсь кричати, — слухай-те уважніше. Ось перші десять рядів

Грозовий, не заважай-те... Грозовий, що ви все нашіптуєте, не можете хвилини зачекати? А що трапилось? Як? Та тихіше, тихіше... Не могли дістати лектору квітків? Ви що, Грозовий? Що ж це виходить — я, Сиченко, не зміг як слід лекцію організувати? Це ж тепер балачок не переслухаєш! Яка ганьба, який сором!

Товариші! Лекція відміннається, лекція переноситься...

Олександр ПЕРЛЮК.

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Ми відібрали для друку пісню, яку найчастіше пазивали в своїх листах читачі зі Знам'янського району.

ПРОСТИ, ПОВЕРЬ

Музика й стихи Н. НИКОЛАЕВА.
Так случилось, видно, это судьба —
Невозможно стало жить без тебя.
Видно, счастье к нам приходит лишь раз.
Поняла я это только сейчас.
Мне не нужно ни афиш, ни цветов,
Мне не нужно ни друзей, ни врагов.
Мне нужна моя родная семья!
Дочка, мама, ты и я.

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

ОЦЕ ПООРАЛИ!

На папину примчала
Із Кіровограда
З інституту наша Настя
Та й хвалиться радо:
— Ой, матусю!

Ми в городі
Новий рік стрічали —

Вітали кругом обшари
І воясо орали!
Неуважний батько чув,
Та й повагом строго
Мовить:
— Краще б ви, Настусю,
Не робили того —
Навесні ж були там клумби
З гарними квітками!
Ви ж там все перевернули
Догори ногами...
Та й, хоча я сам не бачив
Як ви там орали,
Певен: ви ще, мабуть, орачі,
І плуга зіпсували!

ЛЮБОВ У ДВІ РУКИ ПАРОДІЯ

«Любов, немов
на фортеп'яні,
Хотів зіграти в дві руки».
(А. Бортняк, збірка
«Важко бути», «Рад-
дінський письмен-
ник», Київ, 1982).

Я закохався. Наче п'яний,
Немов забив памороки —
Удома я на фортеп'яні
Любов веду у дві руки.
Фортеп'яно, фортеп'яно!

Як серцю важко
без коханої!
Зане серденько,
мов рана,
Якщо не стане фортеп'яні.
І не ходитиму я п'яний,
І не кохатиму таки:
Коли пропадуть
фортеп'яні,
Й я не зіграю в дві руки...

Сергій КОЛЕСНИКОВ.

ФРАЗИ

- ▲ Щоб рекорд не встояв, потрібно його побити.
- ▲ Шлях до перемоги у спринтера — сотні кілометрів.
- ▲ Футболістам, які грають у гостях, і порожні трибуни допомагають.

ПРИПЕВ:

Прости, поверь, и я тебе открою дверь.
И я прощу и никому не отпущу.

(2 раза).

Люди всякое про нас говорят,
Все решают: кто из нас виноват.
Но с тобой мы знаем точный ответ —
Виновных в том, что произошло, нет.
Если спросит меня голос с небес:
Кто на свете всех дороже тебе?
Я отвечу, ничего не тая —
Дочка, мама, ты и я.

ПРИПЕВ:

Улетят мои веселые дни,
И рекламные погаснут огни
Но останется со мною семья —
Дочка, мама, ты и я.

ВИМІР — НА КРОСІ

В Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року записано: «Розширювати фізкультурну та спортивну роботу і поліпшувати її організацію за місцем проживання, трудової діяльності і навчання. Зміцнювати матеріальну базу спортивних організацій». Як у цьому визначились знам'янчани? Про це веде розмову наш кореспондент з головою міського спорткомітету В. ДЕМЧЕНКОМ.

КОР.: З чого починається розв'язання проблеми масовості?

ДЕМЧЕНКО: Передусім активізуємо роботу по пропаганді нормативів і вимог комплексу. Ця робота предметно ведеться в колективах фізкультури. Стали популярними змагання під девізом «Всією бригадою — на старт». «Тато, мама і я — спортивна сім'я», старті вихідного дня. Проведення таких масових заходів дало змогу залучити до занять фізкультурою і спортом більше 13 тисяч жителів міста. Зросла і майстерність — 9 чоловік стали кандидатами в майстри, 80 виконали нормативи першого спортивного розряду, 5500 — в загоні спортсменів масових розрядів. Успішно, наприклад, виступають на міських, обласних і республіканських змаганнях легкоатлетки Тетяна Булах і Оксана Фесенко, гандболісти Олександр Компанієць та Сергій Мельников, футболісти Замуренко і Олексій Шмально, вихованці тренера з велоспорту Валерія Красова, шахісти Павло Макаров, Євген Нестерук.

КОР.: А які найкращі масові турніри в міському масштабі відзначаються масовістю, сприяють залученню молоді до регулярних занять фізкультурою і спортом?

ДЕМЧЕНКО: Це легкоатлетичні кроси. Один з останніх був присвячений IX Спартакіаді народів СРСР.

І ось представники клубів любителів бігу, кращі багатоборці ГПО візьмуть участь в масовому легкоатлетичному кросі на призи «Молодого комунара».

УВАГА!

УВАГА!

УВАГА!

УВАГА!

ЗАПРОШУЄМО НА СВЯТО НАШОЇ ГАЗЕТИ, ЯКЕ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАВТРА В ЗНАМ'ЯНЦІ

ВІДКРИТТЯ СВЯТА В ПАЛАЦІ КУЛЬТУРИ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ О 12.00.

У ПРОГРАМІ СВЯТА:

ВИСТАВКИ РОБІТ ЮНИХ ТЕХНІКІВ 11.30 — 13.30

ПОКАЗОВІ ВИСТУПИ КАРТИНГІСТІВ 12.15 — 13.00

КОНКУРС ПОЛІТИЧНОГО ПЛАКАТА «НЕ ДАМО ПІДІРВАТИ МИР!» 13.30 — 14.00

ВЕЛОПРОБІГ НА ПРИЗ ГАЗЕТИ 12.30 — 13.30

ПОКАЗОВІ ВИСТУПИ АВІАМОДЕЛІСТІВ 12.15 — 13.00

ФОТО-ВИСТАВКА 11.30 — 14.00

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС НА ПРИЗ «МК» 12.30 — 13.30

ВИСТАВКА-ПРОДАЖ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ 11.30 — 15.00

КНИЖКОВИЙ ЯРМАРОК 12.15 — 14.00

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ ГАЗЕТИ 14.00 — 14.40

ШАХОВИЙ БЛІЦ-ТУРНІР 12.30 — 13.30

ВИСТУПИ КОЛЛЕКТИВІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ 14.45 — 15.40

БЕСІДА НА ТЕМУ «МОЛОДЬ ТА ІДЕОЛОГІЧНА БОРОТЬБА» 15.40 — 16.20

ЗУСТРІЧ З ГУМОРІСТАМИ СТОРІНКИ «МК» «АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА» 16.45 — 17.15

ДЕМОНСТРАЦІЯ МОДЕЛЕЙ ОДЯГУ 16.20 — 16.45

ВИСТУП БОГДАНІВСЬКОГО НАРОДНОГО ЛЯЛЬКОВОГО ТЕАТРУ 12.40 — 13.30

УСНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ 17.15 — 18.30

КОНЦЕРТ ВІА БОГДАНІВСЬКОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ 18.30 — 19.00

ДИСКОТЕКА 19.00 — 20.30

ПРАЦЮЮТЬ КІОСКИ «СОЮЗДРУКУ»

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділа робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-86; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки

БН 01556.

Обсяг 0.5 друк. арк.

Індекс 61103.

Зам. № 540.

Тираж 60 500.